

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 20. října 2021 v trestní věci odsouzeného [údaje o účastníkovi] proti [údaje o účastníkovi]

takto:

Podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu se napadené usnesení ruší a znovu se rozhoduje tak, že podle § 151 odst. 3 trestního řádu se obhájce Mgr. [jméno] [příjmení], advokát se sídlem [adresa], stanoví odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 138 872,80 Kč vč. DPH.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením byla obhájce Mgr. [jméno] [příjmení] stanovena odměna, náhrada hotových výdajů, včetně náhrady za promeškaný čas ve výši 135 509 Kč vč. DPH. Ve zbytku byl její návrh co do výše 11 677 Kč vč. DPH zamítnut.
2. Proti tomuto usnesení podala obhájce řádně a včas stížnost, jejímž prostřednictvím brojí výlučně proti nepřiznání odměny za seps vyjádření k obžalobě ze dne [datum], neboť se domnívá, že po nabytí účinnosti novely trestního řádu (zákon č. 333/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony), se jedná o plně účtovatelný úkon právní služby.
3. Navrhuje proto, aby Vrchní soud v Praze napadené usnesení zrušil a sám ve věci znovu rozhodl tak, že obhájce se nad rámec napadeného usnesení stanoví odměna a náhrada hotových výdajů za seps vyjádření k obžalobě ze dne [datum] ve výši 2 480 Kč plus režijní paušál ve výši 300 Kč, obojí zvýšené o zákonnou sazbu DPH.
4. Vrchní soud v Praze, máje na zřeteli omezený revizní princip, jímž je stížnostní řízení ovládáno, přezkoumal z podnětu podané stížnosti postupem podle § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroků napadeného usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
5. Po provedeném přezkumu Vrchní soud v Praze neshledal, že by soud prvního stupně postupoval v řízení o nároku ustanovené obhájce na odměnu a náhradu hotových výdajů podle § 151 odst. 3 trestního řádu jakkoli nedůvodně či v rozporu se zákonem.
6. Opatřením Okresního soudu v Klatovech ze dne 2. srpna 2020 sp. zn. 0 Nt 11043/2020 byla odsouzenému z důvodu nutné obhajoby ve smyslu § 36 odst. 3 trestního řádu ustanovena obhájce Mgr. [jméno] [příjmení].
7. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 16. dubna 2021 sp. zn. 34 T 1/2021 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 22. června 2021 sp. zn. 7 To 47/2021 byl odsouzený uznán vinným zvláště závažným zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Odsuzující rozsudek nabyl právní moci ke dni [datum].
8. Návrh na přiznání nároku na odměnu a náhradu hotových výdajů obhájce uplatnila ke dni [datum], tj. v prekluzivní lhůtě jednoho roku.
9. Co se týče správnosti výroků napadeného usnesení, předně považuje Vrchní soud v Praze za nezbytné konstatovat, že soud prvního stupně pochybil, když při stanovení sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby nikterak nezohlednil skutečnost, že právní kvalifikace stíhaného skutku se v průběhu trestního řízení několikrát změnila.

10. Úkony trestního řízení byly zahájeny pro skutek kvalifikovaný jako zvlášť závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku. Trestní stíhání bylo zahájeno pro skutek kvalifikovaný jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 2 odst. 1 trestního zákoníku. Obžaloba byla podána pro skutek kvalifikovaný jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Odsuzujícím rozsudkem byl odsouzený uznán vinným zvlášť závažným zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

11. Z důvodu aplikace zásady zákazu reformationis in peius nicméně zůstala výše stanovené odměny v tomto směru beze změny.

12. K námitce obhájkyne týkající se nedůvodného krácení odměny za sepis vyjádření k obžalobě ze dne [datum] uvádí Vrchní soud v Praze následující.

13. Podle § 196 odst. 2 trestního řádu předseda senátu spolu s doručením opisu obžaloby upozorní obžalovaného, že má právo se v jím stanovené lhůtě vyjádřit ke skutečnostem uvedeným v obžalobě, zejména a) zda se cítí být nevinný nebo vinný spácháním skutku anebo některého ze skutků uvedených v obžalobě a z jakých důvodů, b) zda má zájem uzavřít se státním zástupcem dohodu o vině a trestu nebo zda chce v hlavním líčení prohlásit svou vinu, c) zda souhlasí s popisem skutku a jeho právní kvalifikací a s navrženým trestem, případně ochranným opatřením, a d) které skutečnosti považuje za nesporné.

14. Podle § 196 odst. 3 trestního řádu předseda senátu spolu s upozorněním podle § 196 odst. 2 trestního řádu poučí obžalovaného o následcích spojených s vyjádřeními uvedenými v § 196 odst. 2 trestního řádu; poučí jej zároveň i o tom, že vyjádření k obžalobě, nejde-li o doznání nebo o prohlášení viny, může za něj učinit i jeho obhájce, a to i když se hlavní líčení koná v jeho nepřítomnosti. Zašle-li obžalovaný vyjádření k obžalobě, předseda senátu je doručí státnímu zástupci.

15. Podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu advokátu náleží mimosmluvní odměna za písemné podání a návrh ve věci samé, výzvu k plnění se základním skutkovým a právním rozbořem předcházející návrhu ve věci samé. Věc sama je soudní praxí vykládána jako předmět, pro který se řízení vede, v řízení sporném je to nárok, o kterém má být v řízení věcně rozhodnuto. Rozhodováním o věci samé není takové rozhodnutí, které zakládá účastníkovi pouze procesní práva (např. rozhodnutí o prominutí zmeškání lhůty určené k podání odvolání), byť by rozhodnutí bylo učiněno v řízení zahájeném na návrh. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. srpna 1997, sp. zn. 2 Cdo 484/97). Předmětem, pro který se vede trestní řízení, je skutek, jehož podstatou je jednání pachatele a jím způsobený následek relevantní z hlediska trestního práva hmotného, respektive rozhodování o vině a trestu a nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy či vydání bezdůvodného obohacení.

16. Podle § 11 odst. 3 advokátního tarifu za úkony právní služby neuvedené v § 11 odst. 1, 2 advokátního tarifu náleží odměna jako za úkony, jimž jsou svou povahou a účelem nejbližší.

17. Vyjádření k obžalobě v trestním řízení se dotýká samotné podstaty věci, o čemž v zásadě nebylo sporu ani před přijetím shora specifikované novely trestního řádu, přičemž i tehdy měl obviněný právo se k obžalobě vyjádřit. Argumentace soudu prvního stupně, že vyjádření k obžalobě není úkonem právní služby a obhájkyň za ně tudíž odměna nenáleží, neboť obhájkyň měla k takovému vyjádření prostor v rámci hlavního líčení, za které jí byla odměna přiznána, však nemůže nadále obstát.

18. Za situace, kdy obviněný, respektive jeho obhájce činí vyjádření k obžalobě na podkladě výslovné výzvy soudu, v přesně vymezeném rozsahu, nadto ve stanovené lhůtě v době před zahájením hlavního líčení (jakkoli obviněný může takové vyjádření učinit poprvé až v rámci hlavního líčení), nelze než uzavřít, že vyjádření k obžalobě podle § 196 odst. 2 trestního řádu je

plně účtovatelným úkonem právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d), § 11 odst. 3 advokátního tarifu, neboť se jedná o písemné podání ve věci samé. Obhájce za ně proto náleží odměna ve výši 2 480 Kč plus režijní paušál ve výši 300 Kč, obojí zvýšené o zákonnou sazbu DPH.

19. Ze všech výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení s tím, že negativní výrok o zamítnutí zbytku uplatněného návrhu obhájce na přiznání nároku na odměnu a náhradu hotových výdajů, včetně náhrady za promeškaný čas považuje Vrchní soud v Praze za nadbytečný.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 20. října 2021

JUDr. Martin Zelenka
předseda senátu